И азъ почнахъ. Чекай, господине, да ти кажемъ я що ние работата, ~~като~~ се обади другий. Казувай по скоро защо си нямамъ работа. Земя я имахме наша си селска, па сега ни я отнемахъ, казувахъ боремъ полицията, оно пра кой ни я отнема идете се жалувайте на ~~[illegible]~~ полицията, па тирове.
вителското сакало да ни я земе и земи ни я, а оно знаемъ ние кои
е па ходихме, господине, не ни чекахъ да кажеме правината си, гонатъ ни, казувахъ боремъ полицията, ече оно прави~~нашата~~ отъ била ~~тур~~ телското сакало да ни я земе, ~~а [illegible] земя а то отъ тамия [illegible]~~ черкеска, а ~~[illegible]~~ па ние не знаемъ у нашета тевра да има черкески земи.
— Не знамъ, брате що да ви кажа... и пакъ почечахъ да си затина, когато третий ме попита. Господине, ами не знаешъ ли че си дойдемъ и оня бучавио (рохавия) като Иликаха. Каравела се обади първий: па защо ви е ~~онъ~~ тай онъ Аще таковъ....... ата правъ човекъ беше онъ тореше да ни исправи ча работа. И онъ не е тука и нема да си дойде.

ГРАДСКИ АРХИВ * СОФИЯ *
к. 41, 4 (XVI)
инв № 1839